

A Report on Tests of Multiple Cropping Systems in Farmers' Field.

Methi Ekasingh, Narinchai Patanapongsa,

Kathin Srimongkol and Dusadee Na Lumpang.

Summary

Traditional Cropping systems had already been established in the areas tested. These are mainly two-crop systems with photosensitive glutinous rice during the wet season followed by the new nonphotosensitive rice, tobacco, soybean, chilli & peanut in the dry season. The four multiple cropping systems introduced were all based on the nonphotosensitive, early maturing rice in the wet season. The sequences were completed with cool dry season crops, and then hot dry season crops, following the rice. Constraints to the adoption of the introduced multiple cropping systems were identified as follows : shortage and unreliability of irrigation water, lack of accepted nonphotosensitive rice variety, insufficient seed supply for crops like soybean and peanuts, labor, marketing and land tenure.

รายงานการทดสอบระบบการป้องกันพันธุ์เงยกรกร

โครงการศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทาง เกษตร คณภาพและเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เมชี เอกะสิงห์ นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา กรุณ ศรีเมืองคล และดุษฎี ณ ล่าปาง

วัตถุประสงค์สำคัญของโครงการศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทาง เกษตรคือ การพัฒนา และทดสอบระบบการป้องกันพันธุ์เงยกรกร ที่เหมาะสมกับพันธุ์ธัญพืชที่รับน้ำซึ่งเป็นภัยต่อพืชในเชิงภาคเหนือ เนื่องจากมีภัยทาง เกี่ยวข้องกับการป้องกัน เป็นระบบคิดค้น เป็นมีภัยทาง ที่ค่อนข้างซับซ้อน และเกี่ยวเนื่อง กับปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อม วิธีการป้องกัน สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมคือความ การจัดการต่าง ๆ ของเกษตรกร งานวิจัยเกี่ยวกับระบบการป้องกัน จึงเป็นอาชีพ การสำรวจ รวมชุมชนทาง เศรษฐกิจและสังคมและระบบการป้องกัน คุณภาพ คุณค่าอยู่ เป็นพื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การจัดระบบการป้องกัน และทดสอบขั้นตอน ในการเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง ขั้นตอนหลังจากนั้นคือ การนำระบบการป้องกัน เนื่องจากในพื้นที่ เกษตรรายใหญ่ ต้องการจัดการและทรัพยากรของ เกษตรกรที่มีอยู่ ซึ่งอาจแตกต่างไป จึงสภาพของแปลงทดลองอย่างมาก โครงการศูนย์วิจัยเพื่อ เพิ่มผลผลิตทาง เกษตร ให้ครอบคลุมกว่า ขั้นตอนนี้ เป็นสิ่งที่จำเป็น ก่อนที่จะนำ เอาระบบการป้องกัน เพย์เพอร์ ไป จึงได้วิเคราะห์ เลือกหมู่บ้าน 2 แห่ง คือ พื้นที่บริเวณบ้านหาร แก้ว อ. หางคง และบริเวณบ้านแม่ดุง และสันก่อ อ. สันป่าตอง จ. เชียงใหม่ เพื่อคำนึงถึงการทดสอบระบบ การป้องกัน

รายงานนี้ เป็นผลของการทดสอบระบบการป้องกันพันธุ์เงยกรกร ในพื้นที่ เกษตรกรที่ ดำเนินการในฤดูป้องกันปี 2518/2519 และปี 2519/2520 ซึ่งผลการทดสอบยังไม่เสร็จสิ้น สมบูรณ์

โครงการฯ ได้ทั้งวัตถุประสงค์ของงานทดสอบระบบการป้องกันพันธุ์เงยกรกร ในพื้นที่ เกษตรกร ไว้ดังที่ได้ระบุ

- เพื่อทดสอบระบบการป้องกันพันธุ์เงยกรกร ที่รับน้ำซึ่งเป็นภัยต่อพืชในสภาพ พื้นที่ และการจัดการของเกษตรกร

2. เพื่อประเมินผลของระบบการป้องกัน ในเบื้องของการจัดการแรงงาน ศูนย์การผลิตและรายได้ของระบบการป้องกันที่ดำเนินไปทดสอบ พร้อมทั้ง เปรียบเทียบกับระบบค้างคืน ในพื้นที่เด่นนี้

3. เพื่อศึกษาอุปสรรคค้าง ฯ ที่เกิดขึ้นในการนำเอาระบบการป้องกันที่ดำเนินไปปฏิบัติเพื่อนำเข้ามาปรับปรุงระบบการป้องกัน ผลงานวิจัยในเนماะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของบุคลากรในโครงการในการปฏิบัติงานรวมกับเกษตรกร ซึ่งจะสามารถปรับปรุงวิธีการถ่ายทอด และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน

รายงานนี้จะครอบคลุมถึงข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ทดสอบ วิธีดำเนินการ และผลการทดสอบเบื้องต้น ตลอดจนอุปสรรคในการดำเนินการทั่วไป ที่ประสบมา ส่วนรับการประเมินผลของระบบการป้องกันในเบื้องต้น เช่น ศูนย์การค้าสกอร์นั้น จะปรากฏในรายงาน ประเมินผลทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจะเสนอต่อที่ประชุมล้มมนาครังนี้ เช่นเดียวกัน

ลักษณะบางประการของหมู่บ้านบริเวณพื้นที่ทดสอบ

สภาพพื้นที่ของหมู่บ้านบริเวณพื้นที่ทดสอบ

พื้นที่ 2 แห่งที่ได้เลือกไว้เป็นสถานที่ทดสอบของระบบการป้องกันในโครงการคือ บ้านหาร แก้ว อ.หางดง และอีกแห่งหนึ่งประกอบด้วยหมู่บ้านแม่ถุง บกติดตอกับหมู่บ้านลันกลาง ต.ลันกลาง อ.ลันป่าตอง จ.เชียงใหม่ บ้านหาร แก้ว ตั้งอยู่จากทางแยก กม.ที่ 13 ทางหลวงสายเชียงใหม่-ชอก เช้าไปประมาณ 2 กม. ลันกลางแยกจากทางแยก กม.ที่ 20 ของทางหลวงสายเดียวกันเช้าไปประมาณ 2 กม. มีประชากรทั้งหมดในบ้านหาร-แก้ว 1,002 คน ประกอบด้วย 215 ครัวเรือน หรือเฉลี่ย 4.66 คนต่อครัวเรือน ส่วนหมู่บ้านแม่ถุงและลันกลาง ประกอบด้วย 287 ครัวเรือน มีประชากรทั้งหมด 1,392 คน หรือ 4.85 คนต่อครัวเรือน โดยเฉลี่ย 70 % ของประชากรในหมู่บ้านเหล่านี้ เป็นเกษตรกรและมีอาชีพหัตถกรรม 6 %

พื้นที่บริเวณบ้านหารแก้ว เป็นที่ราบหรือเกือบราบ คินส์วนใหญ่เป็นคินชุกทางคงซึ่งมีวัตถุคนกำเนิดคิน เป็นพาก Old Alluvium คินมีการระบายน้ำปานกลางถึงค่อนข้างเลว คินบริเวณบ้านแม่ดุงและลันกลาง เป็นคินชุก ล่าป่าง ซึ่งอยู่บนสภาพพื้นที่ราบทึบถึงคลาด เล็กน้อย และมีเนื้อหายากกว่าคินชุกทางคง คินหั้งสองชนิดนี้เป็นคินที่พบมากในบริเวณที่ราบลุ่ม เชียงใหม่ Dent และ Omakupt (1966) ได้รายงานเกี่ยวกับบริเวณที่พบและสภาพของคินหั้งสองชนิดนี้คือคุณสมบัติการสำรวจคินบริเวณจังหวัดเชียงใหม่อย่างละเอียด

แหล่งน้ำที่สำคัญของหมู่บ้านหั้งสองแห่ง มาจากโครงการชลประทานแม่แตง โภบมีคูลองชวยหมายเลข 21 และ 22 ผ่านหมู่บ้านหารแก้ว หมายเลข 22 และ 23 บ้านหมู่บ้านแม่ดุงและลันกลาง นอกจากแหล่งน้ำจากโครงการชลประทานแล้ว พื้นที่เพาะปลูกบังไကน้ำจากลำน้ำชาร์มนชาติและจากบันน้ำที่คุ้นบริเวณพื้นที่ของเกษตรกรชาว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในหมู่บ้านพบว่า 54 % ของจำนวนครัวเรือนได้รับน้ำจากโครงการชลประทานเพียงแหล่งเดียว 13 % ใช้น้ำจากลำน้ำชาร์มนชาติและบันน้ำที่คุ้น 1% ใช้น้ำฝนเพาะปลูก ครัวเรือนที่เหลือใช้น้ำจากโครงการชลประทาน และแหล่งน้ำชาร์มนชาติ รายละเอียดของแหล่งน้ำที่ใช้ในการปลูกพืช และเบอร์เซนต์ของครัวเรือนที่ใช้น้ำจากแหล่งค้าง ๆ แสงกินหันในตารางที่ 1 การจัดการส่งน้ำของระบบชลประทานที่ผ่านหมู่บ้านในบางฤดูกาลโดยเฉพาะในหน้าแล้งใช้ระบบการส่งน้ำแบบหมุนเวียน โครงการชลประทานปรักชีวะน้ำและการส่งน้ำช่วงเวลา ในระยะเวลาเก็บเกี่ยวช้า ประมาณเดือนธันวาคม และในบางกรณีหยุดเพื่อซ่อมแซมอาการส่งน้ำ ซึ่งก่อให้เกิดคุปสรรคบางประการ ในการทดสอบระบบการปลูกพืช ซึ่งจะได้กล่าวในภายหลัง

สภาพทางเศรษฐกิจและลักษณะบางประการของเกษตรกร

เกษตรกรในหมู่บ้านเหล่านี้เป็นผู้มีเนื้อที่ดินรองชนะเลิศ จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรในหมู่บ้านหารแก้วมีเนื้อที่ดินรองชนะเลิศ 5.39 ไร่ ในบ้านแม่ดุงเนื้อที่ 6.23 ไร่ และบ้านลันกลางมีขนาดเนื้อที่เพียง 2.88 ไร่ ซึ่งค่อนข้างต่ำ เนื่อที่ (9.3 ไร่) ของเนื้อที่ดินรองชนะเลิศของเกษตรกรบริเวณที่ราบลุ่ม เชียงใหม่หันหน้า (Tongsiri และบูรุวนาน, 1975)

รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของเกษตรกรอยู่ระหว่าง 1,000-1,200 บาทต่อเดือน ซึ่งอาจเป็นรายได้ที่ไม่รวมถึงผลผลิตที่ใช้บริโภคในครอบครัว ดังนั้นรายได้อาจเป็นรายได้ที่ภาคตะวันออกกว่าความเป็นจริง อย่างไรก็ตามจากการสำรวจพบว่า หัวหน้าครอบครัวรายได้ประมาณ 1 ใน 3 ของรายได้ทั้งหมดของครอบครัว ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้

พบว่า 51 % ของครอบครัวของเกษตรกรในพื้นที่เหล่านี้ที่คิดเป็นของคนเอง และไม่ได้เช่าที่ทั้งกันเพิ่มเติม 13 % ไม่มีที่ทั้งกัน แต่ได้เช่าที่คิดเพื่อเพาะปลูก 35 % มีที่คิดเป็นของคนเอง แต่เช่าที่เพาะปลูกเพิ่มเติม และ 1 % ไม่มีที่คิดและไม่ได้ใช้ประโยชน์จากที่คิด

ในบรรดาครัวเรือนที่มีอาชีพทางเกษตร 62 % ใช้แรงงานในครอบครัวโดยไม่ได้จ้างเพิ่มเติม ส่วนอีก 38 % ของครัวเรือนที่สำรวจให้ไว้ จ้างแรงงานเพิ่มเติมในการเพาะปลูก อย่างไรก็ตามพบว่า 2 ใน 3 ของครัวเรือนที่มีอาชีพทางเกษตรมีการแลกเปลี่ยนแรงงานกันอย่างกว้างขวางกับครัวเรือนอื่นในหมู่บ้านเหล่านี้ โดยเฉพาะในฤดูเก็บเกี่ยวและในระยะที่ต้องการแรงงานสูง เครื่องทุนแรงงานเกษตรยังไม่เป็นที่แพร่หลายในพื้นที่นี้ การเตรียมคินเพื่อทำนาใช้แรงงานสัตว์เป็นส่วนใหญ่ การเก็บเกี่ยวและการนาดอาศัยการแลกเปลี่ยนแรงงานระหว่างครัวเรือน การเตรียมคิน และเพาะปลูกพืชไว้บางชนิดและฝึกอาศัยแรงงานควรเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า เครื่องนาดช้า และรถไถขนาดเล็กเริ่มมีบทบาทในการเกษตรบริเวณพื้นที่เหล่านี้มากขึ้น

ระบบการปฐมพืชดังเดิมของเกษตรกร

หลังจากที่โครงสร้างชลประทานแม่แวง เริ่มส่งน้ำมาอย่างหมุนวน ระบบการปฐมพืชได้เริ่มเปลี่ยนจากการปฐมพืชครั้งเดียว มาเป็นปฐมพืช 2-3 ครั้งต่อปี จากการสำรวจพบว่า ระบบการปฐมพืชปัจจุบันเรียงตามลำดับที่ปฏิบัติคือ

2. ช้า - ยาสูบ
3. ช้า - ถัวเหลือง
4. ช้า - พริก
5. ช้า - ยาสูบ - ผัก
6. ช้า - ถัวสิง

การปูกข้าวนานปี เกษตรกรยังนิยมใช้ช้าเหนียวชี้รวมทั้งพันธุ์เหนียวลับป่ากอง และพันธุ์เนื่องอ่อน ๆ การปักค้ำเริ่มตั้งแต่คนเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม และเก็บ-เกี่ยวป้ายเดือนพฤษจิกายน ถึงเดือนธันวาคม เกษตรกรนิยมใช้ช้าเจ้าพันธุ์ ก.ช.1 และ ก.ช.7 เพื่อปูกในฤดูนาปรัง ซึ่งยังปูกระหว่างกลางเดือนมกราคม ถึงกลางเดือน - ธันวาคม และเก็บเกี่ยวประมาณ 4 เดือนมิถุนายน ถึงปลายเดือนมิถุนายน แลผลิตของช้า เนลี่ยประมาณ 50 ถั่ว/ไร่ ยาสูบที่ปูกเป็นชากิวาร์จีเป็นพันธุ์แตกต่างกันตามที่โรงน้ำในยาแน่น้ำ และจากชาวยก้า ซึ่งรวมทั้งพันธุ์โคลกอร์หมายเลขอ้าง ฯ ปลูกโดยเกษตร ปูกยาสูบในระหว่างกลางเดือนพฤษจิกายน ถึงต้นเดือนมกราคม และเก็บเกี่ยวระหว่างปลายเดือนธันวาคม ถึงต้นเดือนเมษายน การปูกถ้วนเหลืองตามหลังนาข้าวมักใช้วิธี หยอกเมล็ดในตอนหลังจากເยาเสยฟางแล้ว พันธุ์ที่นิยมในวัชภัยไก้แก่ พันธุ์ ส.จ.2 ซึ่ง ปูกในช่วงกลางเดือนธันวาคมถึงปีกายเดือนมกราคม และเก็บเกี่ยวระหว่างกลางเดือน เมษายนถึงกลางเดือนพฤษจิกายน ที่ปูกถ้วนลิสงมีขนาดเล็ก เนื้อเทียบกับระบบหกคำ นาแล้วชางตน เช่นเดียวกับพริก ที่ปูกบางในหมูบ้านแม่ถุง แต่ไม่มีหมูบ้านหารแก้ว เป็นที่นาสัง เกควา เกษตรกรบางรายโดยเฉพาะในหมูบ้านหารแก้วไกปูกผักหลังจากเก็บ เกี่ยวยาสูบ ซึ่งทำให้สามารถปูกพืชไก่ 3 ครั้งต่อปี อย่างไรก็ตามการปูกพืช 3 ครั้ง ต่อปียังไม่เป็นที่แพร่หลายในหมูบ้านเหล่านี้

วิธีการทดสอบระบบการปูกพืช

เมื่อไกสำรวจขออนุญาตพนฐานของหมูบ้านแล้ว ให้ทำการคัดเลือกเกษตรกรที่เช้า ร่วมกับโครงการ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกเกษตรกรมีดังนี้

- มีความเพียงพอที่ให้ความร่วมมือ ในการทดสอบกับโครงการ
 - พนักทดสอบอยู่ในบริเวณที่มีการชลประทานดี มีความสกปรกอย่างมาก ในค่าแนะนำพอกสมควร และถ้าเป็นไปได้ไม่ควรมีขนาดคำกว่า 0.5 ไร่
 - จะต้องมีลิทธิ์ในแปลงเพาะปลูก ในพื้นที่นั้นกลอคปี มีใช้เฉพาะฤดูกาล

หลังจากที่คัดเลือกเกษตรกร เรียนรู้อย่างแล้ว ให้ชี้แจงให้เกษตรกร เลือกรอบพืช
ที่จะทำการทดสอบร่วมกับโครงการ โดยพยายามยามให้จำนวนเกษตรกรมีการกระจายตัวอย่าง
สม่ำเสมอในแต่ละระบบที่จะทดสอบ เกษตรกรที่ร่วมกับโครงการได้ปฏิบัติ และจัดการท่อพืช
ตามข้อแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการซึ่งประจำอยู่ในหมู่บ้านละ 1 คน เพื่อให้คำแนะนำ
วางแผน กำหนดการปลูกพืช ตลอดจนการปฏิบัติต่าง ๆ ในแปลงทดสอบการปลูกพืช และ
ในบางกรณีแก้แปลงปลูกพืชนอกโครงการฯ ตามความต้องการ เกษตรกรที่ร่วมกับโครงการ
จะต้องเป็นผู้ออกแบบใช้จ่ายเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตหันมาดู ชั่งรวมถึงค่าสาธารณูปโภค แรงงาน
เมล็ดพันธุ์พืช ฯลฯ โดยทางโครงการสามารถให้สักดุเหล่านั้นแก่เกษตรกรยืมก่อน ถ้าค้อง
การ แต่จะต้องใช้คืนแก่โครงการหลังจากที่ขายผลิตผลໄให้แล้ว สำหรับในกรณีเมล็ดพันธุ์จะ
ขาดหาย เมล็ดพันธุ์ที่ต้องการให้ยืมและเกษตรกรจะต้องใช้คืนในรูปเมล็ดพันธุ์ในภายหลัง เช่น
เกี่ยวกัน

หากคุณที่ก็ขออยู่เกี่ยวกับคุณทุนการผลิต แรงงาน ผลผลิต และรายได้ของระบบ การปลูกพืชที่หล่อหนึ่ง และน้ำป่าเบรี่ยน เที่ยงกับระบบการปลูกพืชคั้ง เนื่องจากกระบวนการเหล่านี้ การจัดมันให้ก็ขออยู่ทำไก่ญี่เก็นขออยู่ที่เป็น บุคคลที่อาศัยในหมู่บ้านนั้นเพื่อจะได้ขออยู่การใช้แรงงานที่ถูกต้องในกรณีพืชการ เที่ยวน แปลงหรือปลูกพืชในตอนเช้าครูหรือค่ำ ซึ่งผู้นั้นก็ขออยู่ที่อาศัยในหมู่บ้านมีความสุขในการ ปฏิบัติงานมากกว่า หากรวมขออยู่ทาง ๆ เพื่อวิเคราะห์และประเมินยอด หลังจากเสร็จสิ้น ฤดูปลูกแล้วพืชและระบบการปลูกพืช

ระบบการปักกพิชที่ทำการทดสอบ

ระบบการปดกพชที่น้ำไปทดสอบประกอบดวยการปดกพช. 3 พื้นที่คิดคอกันໄกอารยพชที่เกี่ยวข้องกับปดกหรือเคยปดกในหมู่บ้านหรือพื้นที่ที่น้ำมันในบริเวณที่ราบลุ่มเจียงใหม่ บนกินสืบ

สภาพคล้ายคลึงกับหมูบ้านที่ทำการศึกษาเป็นหลัก การทดสอบไก่เป็ดโอกาสให้เกษตรกรมีโอกาสเลือกพันธุ์พืชไก่ม้า เช่น ในกรณีของข้าว ชั่งใช้พันธุ์ ก.ช.1 หรือ ก.ช.7 เป็นต้น ระบบที่ใช้ทดสอบในปี 2518/2519 แสดงในรูปที่ 1 อย่างไรก็ตามในปี 2519/2520 ไก่มีการเปลี่ยนแปลงระบบที่จะทดสอบจากเดิมเล็กน้อย โดยไก่นำเขาระบบที่เปลี่ยนเป็นพืชหลักมาทดสอบแทนระบบ ข้าว - มะเขือเทศ - ข้าว และไก่ครัวระบบพืชยาสูบเป็นพืชหลักเสียใหม่ (รูปที่ 1) โดยปลูกถั่วสีดูดจังยาสูบ แทนที่จะเป็นผักกาดขาวทั้งที่ใช้ในปี 2518/2519 จำนวนเกษตรกรที่ร่วมกับโครงการในระบบพืชค้าง ๆ ในปี 2519/2520 แสดงไว้ในตารางที่ 3

ผลการทดสอบระบบการปลูกพืช

งานทดสอบระบบการปลูกพืชปี 2518/2519

การทดสอบในปี 2518/2519 มีเกษตรกรจำนวน 10 รายที่สามารถร่วมงานทดสอบกับโครงการครม 3 พืช บนพื้นที่เดียวกัน ผลผลิตเฉลี่ยของพืชในระบบค้าง ๆ ที่ทำการทดสอบในหมู่บ้านหารแก้ว แม่สูง ในปี 2518/2519 แสดงในตารางที่ 4 ข้าวที่ใช้เป็นพันธุ์ ก.ช.1 ระยะปลูก 25 + 25 ซม. ข้ายก朵 เมื่ออาบุประมาณ 25 วัน ได้รูปในโตรเจน อัตรา 10 กก. ในโตรเจน/ไร่ แบ่งใส่ครึ่งหนึ่งตอนระยะปักค่า และอีกครึ่งหนึ่งในระยะแรกก่อเพิ่มที่ใช้ยาปesticide เพื่อป้องกันกำจัดหนอนกอ และกำจัดวัวชีฟ 2 - 3 ครั้ง ตลอดระยะเวลา เจริญเติบโตของข้าว ผลผลิตของข้าวนานาปีเฉลี่ยจากเกษตรกรจำนวน 22 ราย ที่เข้าร่วมโครงการเท่ากับ 768 กก./ไร่ เปรียบเทียบกับผลผลิตของข้าวเหนียวสันป่าตอง เฉลี่ยจากเกษตรกรจำนวน 6 ราย ที่ไม่ได้ร่วมกับโครงการในสองหมู่บ้านนี้ ชั่งไก่ประมาณ 563 กก./ไร่ อย่างไรก็ตาม ข้าวชั่งปูกูในช่วง เคียงเมินากม - มิถุนายน ของเกษตรกร ที่เข้าร่วมการทดสอบ ข้าว - มะเขือเทศ - ข้าว ไก่ผลผลิตต่ำมาก กล่าวคือมีเพียงรายเดียวที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตไก่ เนื่องจากพื้นที่ทดสอบบริเวณนั้นไม่ครอบคลุมพื้นที่เกษตรกรที่เลือกรับ ข้าว - ยาสูบ - ผักกาดขาว และ ข้าว - ถั่วเหลือง - กลั่บปลี ค้วย กล่าวคือ ทำให้ผักกาดขาว

เก็บเกี่ยวผลิตไม้ได้และก่อปีกี้เพียง 66.3 กก./ไร่ เท่านั้น โครงการໄค์ใช้มะเขือ-เทศพันธุ์ยอด - 22 ชั่ง เป็นพันธุ์ที่นิยมในสภาพที่ดินภูมิของอาช ใจในตอนกลางคืนตอนเช้า ตีบิกโอกาสให้เกษตรกรสามารถปลูกมะเขือเทศในช่วงระหว่างเก็บเกี่ยวเนื้อเย็น - มิถุนายน ช่วงราคาของมะเขือเทศตอนเช้า อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบผลผลิตของมะเขือเทศพันธุ์เดียว กับช่วงปลูกในฤดูร้อนของระบบช้า - ถัวลิง - มะเขือเทศ กับมะเขือเทศที่ปลูกในฤดูหนาว ของระบบช้า - มะเขือเทศ - ช้า (ตารางที่ 2) จะเห็นว่าพืชนี้เมื่อปลูกในช่วง เก็บเกี่ยวน้ำคาม - มีนาคม จะให้ผลผลิตเฉลี่ย 1,650 กก./ไร่ จากจำนวนเกษตรกร 5 ราย แต่จะให้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 1,086 กก./ไร่ ในช่วงฤดูปลูกเนื้อเย็น - มิถุนายน สูบ แคล้วงานการทดสอบของโครงการในปีแรกคือ ปี 2518/2519 ไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทั่วไป เนื่องจากเกษตรกรบางรายไม่ได้เข้าร่วมกับโครงการมาตั้งแต่แรก (ช้าๆ) แต่เข้าร่วมกับโครงการในพืชที่สอง และบางรายเข้าร่วมกับโครงการมาตั้งแต่แรก แต่ พืชที่สอง และพืชที่สาม ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการໄค์ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับการ เชื้อทุน และขาดน้ำซลปะทานในบริเวณร่วมงานทดสอบในฤดูแล้ง อย่างไรก็ตามไก่น้ำเอ่า ปัญหาและอุปสรรคค้าง ฯ ที่เกิดขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงงานทดสอบในปี 2519/ 2520 ชั่งจะได้กล่าวต่อไป

งานทดสอบระบบการปลูกพืชปี 2519/2520

เนื่องจากปัญหาสำคัญที่พบในปี 2518/2519 คือปัญหาสิทธิการใช้ที่ดินและภาระ ขาดแคลนน้ำซลปะทานในแปลงทดสอบบางแปลง ดังนั้นการคัดเลือกพืชที่ทดสอบและเกษตรกรที่เข้าร่วมการทดสอบในปีนี้ จึงทำอย่างละเอียดขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรคกังวลใจ เท่าที่ จะทำได้ ระบบการปลูกพืชที่ทำการทดสอบ และจำนวนเกษตรกรที่ทำการทดสอบในหมู่บ้าน หางแก้วและแม่สูง แสดงในตารางที่ 3 พื้นที่ทดสอบของเกษตรกรจำนวนทั้งหมด 26 ราย ในสองหมู่บ้านเฉลี่ยประมาณ 0.61 ไร่/ราย และมีขนาดตั้งแต่ 0.4 ถึง 1.0 ไร่ สมมติ บางประกาศของคินบริเวณแปลงทดสอบของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการก่อนการปลูกช้าใน ปีนี้ แสดงในตารางที่ 4 การเก็บคัวอย่างคินเพื่อการวิเคราะห์ก่อนปลูกพืชໄค์ใช้เป็นพื้นฐาน

ในการแนะนำปุ่ยสำหรับพืชต่าง ๆ ที่ทำการทดสอบในระบบ ข้าวที่ทำการทดสอบในปีนี้ใช้พันธุ์ ก.ช.1 เป็นส่วนใหญ่ แม่นําเกณฑ์กร 2 ราย ที่รวมทดสอบโดยใช้พันธุ์ ก.ช.7 ปลูกข้าวโดย ใช้ระยะเวลา 25 + 25 ชม. ปุ่ยในโตร เจนในอัตรา 10-15 กก./ในโตร เจนต่อไร่ ปุ่ย พอกฟอร์สและโป๊แพลสเชิ่มมิสกัมผลการวิเคราะห์คืน ผลผลิตของข้าวในแปลงทดสอบทุก - ระบบการปลูกพืชที่หมุนเวียนหารแก้ว เนื้อปูประมาณ 888 กก./ไร่ (ตารางที่ 5) ชั่งผันแปร ตั้งแต่ 661-1,333 กก./ไร่ อายุกล้าเดลี่ย 25 วัน และอายุการเก็บเกี่ยวประมาณ 107 วัน หลังจากนักคำ สำหรับหมุนเวียนแม่ดุงและสันคลาง ผลผลิตเฉลี่ยของข้าวได้ 875 กก./ไร่ ชั่งผันแปรระหว่าง 619-1,092 กก./ไร่ อายุกล้าเดลี่ย 26 วัน และอายุเก็บเกี่ยวเฉลี่ย 105 วันหลังจากนักคำ มีอุทาส่วนใหญ่ที่พบในแปลงที่ผลผลิตต่ำกว่า การระบบท่ำลายของแมลง ม้า และหนอนกอ ซึ่งไม่สามารถควบคุมໄค้บล็อกเด็มที่เมี้ยะป้องกันควยยา นี่ เอชา ซี ในอัตรา 3 กก./ไร่ แล้วก็ตาม เนื่องจากการทดสอบในปีนี้ยังไม่เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ จึงจะแสดงราย ละเอียดเฉพาะพืชที่ปลูกในฤดูฝนและฤดูหนาว สำหรับพืชที่ 3 ซึ่งปลูกในฤดูร้อนยังเก็บเกี่ยวไม่ เสร็จสิ้นจึงไม่มีรายละเอียดในรายงานนี้.

ระบบ ข้าว - ถั่วลิสง - มะเขือเทศ จำนวนเกษตรที่รวมการทดสอบระบบปั้นหงษ์ 7 ราย (3 รายในหารแก้ว และ 4 รายที่แม่ดุงและสันคลาง) ข้าวหวานกล้าตั้งแต่ 11 - 30 กรกูํก ปั้นหงษ์ 16 - 30 สิงหาคม และเก็บเกี่ยวปลายเดือนพฤษจิกายนถึงต้น เดือนธันวาคม ผลผลิตของข้าวเฉลี่ยในแปลงทดสอบแต่ละระบบแสดงในตารางที่ 3 ในระบบ การปลูกที่นี่ ໄค้บล็อกข้าวเฉลี่ย 762 กก./ไร่ ในแปลงทดสอบที่หารแก้ว และ 971 กก./ไร่ ในแปลงทดสอบที่แม่ดุง ถั่วลิสงที่ปลูกเป็นพืชที่ 2 ตามหลังข้าวมีเกณฑ์กรใช้พันธุ์ใหม่ๆ งาน 6 จำนวน 5 ราย และพันธุ์ ไหยา 9 จำนวน 2 ราย ปลูกโดยใช้ระยะเวลา 50 + 20 ชม. และใช้ 2 เม็ดต่อ 1 หอย ผลผลิตถั่วลิสงของเกษตรกรแต่ละรายที่ทำการทดสอบในแต่ละหมู่ บ้านแสดงไว้ในตารางที่ 6 และผลผลิตเฉลี่ยของถั่วลิสงในหมู่บ้านแสดงในตารางที่ 7 จะเห็น ไก่ฯ ผลผลิตเฉลี่ยในหมู่บ้านหารแก้วสูงกว่าที่แม่ดุง เนื่องจากคินิเมืองสร้างและสมบูรณ์ ทางฟิสิกส์ก้าว อายุเก็บเกี่ยวของถั่วลิสงเฉลี่ย 116 วัน อย่างไรก็ตามผลผลิตเฉลี่ยหงษ์ลด

หมูบ้านอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากในแปลงที่ทดสอบบางแปลง มีหมูเข้าทำลายในระยะ เมล็ดถั่วอิสิงกำลังออก และการกำจัดวัชพืชไม่ได้ผลสมบูรณ์โดยเนพาะในระยะที่ถั่วอิสิง ยังไม่คลุมติดเต็มที่

ระบบ ขาว - ถั่วเหลือง - ผักกาดขาว

มีเกษตรกรรวมงานทดสอบในระบบนี้ จำนวนห้องทดลอง 6 ราย เป็นเกษตรกร ในหารแก้ว 2 ราย และแม่กุ้ง 4 ราย ผลผลิตของขาวในฤดูกาลจากแปลงทดสอบในหารแก้ว เนื้อ 923 กก./ไร่ และ 782 กก./ไร่ ในแม่กุ้ง (ตารางที่ 3) ถั่วเหลืองที่ปลูกหลัง จากเก็บเกี่ยวขาวเป็นพันธุ์ สจ.2 โดยไกคินหลังจากเก็บเกี่ยวขาว ปลูกถั่วเหลืองเป็นแตร หางกันประมาณ 50 ซม. และระยะห่างคนประมาณ 5-7 ซม. ใส่ปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 4 กก./ในโตรเจน/ไร่ สำหรับบุ่บ่าฟอร์ส และปีಡีส์เพิ่มตามผลการวิเคราะห์กิน ไส้ยา ฟูรากานในอัตรา 2.5 กก./ไร่ กอนหนอกเมล็ด เพื่อบังกันหนอนเจ้าล่าตัน กำจัดวัชพืช ประมาณ 1-2 ครั้งดวยขอบ ผลผลิตของถั่วเหลืองปีนี้อยู่ในระดับที่ต่อเนื่อง 164 กก./ไร่ (ผันแปรระหว่าง 138-190 กก./ไร่) หารแก้ว และ 152 กก./ไร่ (ผันแปรระหว่าง 100-223 กก./ไร่) ในนานแม่กุ้งและสันกลาง (ตารางที่ 3) เนื้อที่เป็นเช่นนี้ เพราะในระยะถั่วเหลืองกำลังพิคฟักมีหนอนกระทู้บีก (Prodenia litura Fab.) ระบบอย่างหนัก ในแปลงปลูกถั่วเหลืองของเกษตรกรทั่วไป โดยเฉพาะในหมูบ้านแม่กุ้ง ถึงแม้ในแปลงทดสอบ จะพยายามใช้ยาเพื่อควบคุมแต่ไม่เป็นผล เพราะแปลงถั่วเหลืองรอบนอกซึ่งนี้เป็นที่เป็นร้อย ๆ ไร่ไม่ใช่การควบคุมและกำจัดหนอนกระทูนแท้ย่างไร อาจก็เก็บเกี่ยวของถั่วเหลืองนั้นจากวันหยุดเมล็ดเฉลี่ย 106 วัน (ผันแปรในช่วง 94-118 วัน)

ระบบ ขาว - ยาสูบ - ถั่วอิสิง

ในระยะการเกษตร 7 คน ที่เข้าร่วมทดสอบระบบนี้ 4 คนเป็นเกษตรกรในหารแก้วที่เหลือมีพื้นที่ทดสอบอยู่ในแม่กุ้ง ในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงพฤษจิกายน เกษตรกรในระบบนี้ปลูกขาว ก.ช.1 ได้ผลผลิตเฉลี่ย 834 กก./ไร่ ในหารแก้ว และ 871 กก./ไร่ ในแม่กุ้ง ยาสูบที่นำมาปลูกหลังขาวเป็นพันธุ์โคเกอร์ 258 แท่งในแม่กุ้งได้กล้าอายุประมาณ

35 วัน แค่ในเมืองไก่คล้าอยุ่ประมาณ 30 วัน ระยะปลูกของยาสูบใช้ระหว่างแรก 1 เมตร และระหว่างคน 60 ซม. แม่น้ำงาลงเพลิงที่เกษตรกรไก่ใช้ระยะปลูกก็ชั้น โดยใช้ระยะ - ประมาณ 65/60 ซม. ผลผลิตของยาสูบในรูปใบยาสดเฉลี่ย 2,387 กก./ไร่ ในหารแก้ว ละ 1,632 กก./ไร่ ในเมือง ทั้งนี้ เพราะว่าในระยะน้ำยากตัวและกล้ากำลังตั้งตัว โกรง การชดประทานไก่ปีกทำการส่งน้ำชั่วคราวในคลองชอย ซึ่งทำให้ยาสูบในระยะคนเล็กไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ฝนที่ตกหนักในช่วง เคื่อนมกราคมทำให้ใบยาเสียหาย โดยเกิดอาการใบไหม ซึ่งไม่ทราบสาเหตุแน่ชัด อายุเก็บเกี่ยวของยาสูบเฉลี่ยประมาณ 94 วัน

ระบบ ข้าว - กระเทียม - ข้าวโพดหวาน

ระบบเปรียบค่ายพืชที่ตอนข้างในบ่อเกษตรกรในส่องหมูบาน ผลผลิตของข้าวของเกษตรกรในระบบนี้ตอนข้างสูงคือ 1,063 และ 874 กก./ไร่ ในหารแก้ว และเมืองความสำคัญผลผลิต ข้าวสูงสุดที่ได้รับจากเกษตรกรที่เลือกระบบนี้ เท่ากับ 1,333 กก./ไร่ หรือประมาณ 127 ถั่ง/ไร่ เกษตรกรไก่เริ่มปลูกกระเทียมช่วงใช้พันธุพันเมือประมาณปลายเดือนพฤษจิกายนฯถึงปลายเดือนธันวาคม รายที่ปลูกได้ผลผลิตค่อนข้างมาก ประมาณ 779-826 กก./ไร่ (ตารางที่ 6) สำหรับผลผลิตเฉลี่ยของกระเทียมในหารแก้วเท่ากับ 1,482 กก./ไร่ และในเมือง 1,262 กก./ไร่ (ตารางที่ 7) แมลงศัตรูพืชที่รบกวนกระเทียมแบบใหม่มีโดย แมลงโรคในบุคคลเมือง (purple blotch) ซึ่งเกิดจากเชื้อ *Alternaria porri* ระบาดในระยะหัวกระเทียมกำลังขยายตัวใกล้เก็บเกี่ยว เนื่องจากมีการฉุ่มฟางแบบแบ่งกระเทียม กันนั้นเกษตรกรจึงกำจัดเศษพืชเพียง 1-2 ครั้งเท่านั้นตลอดระยะเวลาการเจริญเติบโต อายุเก็บเกี่ยวโดยเฉลี่ยของกระเทียมเท่ากับ 108 วัน

สรุปแล้วงานทดสอบระบบการปลูกพืชชนิดนี้ที่เกษตรกรในปี 2519/2520 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโกรงการ เท่าที่ผ่านมาในฤดูฝนและฤดูแล้ง เกษตรกรสามารถปลูกพืชในแต่ระบบที่ทำการทดสอบ และเก็บเกี่ยวไปแล้ว 2 พืช เกษตรกรบางรายไก่เก็บเกี่ยวพืชที่ 3 แคว แคบงไม่ครบสมบูรณ์ทุกราย จึงยังไม่มีการรายงานผลพืชที่ 3 ในปี 2519/2520 ในเอกสารนี้ อนึ่งจากการบันทึกผลผลิตพืชบางชนิดของเกษตรกรที่ไม่ไก่เข้าร่วมกับ

โครงการ เพื่อเป็นสิ่ง เปรียบเทียบกับระบบที่กำลังทดสอบพิสูจน์ผลิตของช้าในฤดูกาลนี้ ก็ เนื่อง 547 กก./ไร่ พริกที่ปลูกตามหลังข้าวໄກ 603 กก./ไร่ แตงกวาໄກ 546 กก./ไร่ และบานชูไก 2,177 กก./ไร่ สำหรับการประเมินผลทางเศรษฐศาสตร์ของระบบการปลูกพืชทาง ฯ จะมีในรายงานเศรษฐกิจและสังคมในหัวข้อของการล้มนาครั้งนี้.

ข้อสังเกตเกี่ยวกับอุปสรรคทางประการที่พบในการทดสอบระบบการปลูกพืชบนพื้นที่เกษตรกร

เนื่องจากสภาพแวดล้อม และการจัดการทั่วไป บนพื้นที่เกษตรกรไม่สมบูรณ์ เมื่อเทียบกับในสถานีทดลองตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้นการทดสอบระบบการปลูกพืชในพื้นที่เกษตรกรจึงไม่สามารถให้ข้อมูลที่สมบูรณ์ในระยะเวลาอันสั้น อุปสรรคทาง ฯ คงจะ ทดสอบระบบการปลูกพืชที่โครงการประเพณีในระยะเวลาตั้งแต่ฤดูกาลปี 2518 มาพอที่จะ ประมาณได้ดังนี้

1. อุปสรรคทางค่านสภาพพื้นที่และแหล่งน้ำ

ถึงแม้ว่า พื้นที่ทดสอบจะอยู่ในบริเวณริมน้ำชลประทาน แต่ปริมาณและความแน่นอนของการส่งน้ำแทบทั้งหมดก็ไม่แน่นอน ฯ ประกอบกับสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสม การปรับปรุงระบบที่เหมาะสมต้องใช้เวลาอีกนาน ฯ ระยะเวลาระหว่างการส่งน้ำและระยะเวลาอันสั้น ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำบนพื้นที่ทดสอบบางแห่ง โดยเฉพาะในฤดูแล้ง นอกจากนี้ระบบคุ้งส่งน้ำ และระบายน้ำในพื้นที่เกษตรกรยังไม่สมบูรณ์ แบบ การส่งน้ำในพื้นที่บางแห่ง จึงเป็นไปในลักษณะจากแปลงหนึ่งไปยังอีกแปลงคือ ฯ ไป ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการขยายตัวในบางครั้ง โดยเฉพาะในพื้นที่ปลูกพืชหลายชนิดที่มีความต้องการน้ำและระยะเวลา เจริญเติบโตต่างกัน เช่นในกรณีพืชปลูกคล้า เหลืองหรือถั่ว ลิสง ซึ่งอยู่ใกล้บริเวณพื้นที่ปลูกช้า เป็นต้น

2. อุปสรรคทางชีวภาพ

ก. พื้นที่พืช พื้นที่พืชที่พึงประสงค์ในการปลูกพืชโดยปกติ ควร เป็นพื้นที่ มีอายุสั้น และผลิตภัณฑ์สูง และไม่ควรตอนสนองท่อช่วงแสง เพื่อกำหนนควันเมล็ดไก่ตามต้อง การ เนื่องจากเกษตรกรในภาคเหนือส่วนใหญ่ยังมีภัยคุกคาม เนื่องจาก ฯ และปัจจุบันยังไม่

มีพันธุ์ข้าวเหนียวที่มีคุณสมบัติกังกล่าว จึงใช้พันธุ์ข้าวเจ้า ก.ช.1 และ ก.ช.7 ในการทดสอบน้ำเงี้ยมเกษตรกรรมบางรายลัง เดิมที่จะปลูก

ข. เมล็ดพันธุ์พืช การปลูกพืชคิดเห็นกันว่าเป็นต้องมีแหล่งเมล็ดพันธุ์ ที่มีปริมาณและคุณภาพที่ดี ซึ่งเกษตรกรจะมีได้ในเวลาอันควร มีฉะนั้นจะทำให้การปลูกพืช คือ ๆ ไปล้ำช้าและไม่สามารถจะปฏิบัติได้ เกษตรกรมักประสบปัญหาเกี่ยวกับการหาแหล่งเมล็ดพันธุ์พืชบางชนิด เช่น ถั่วเหลือง ถั่วถิ่น ซึ่งเป็นเมล็ดพันธุ์ไม่สามารถเก็บรักษาไว้ใช้ได้คือไปเองได้

ก. โรคและแมลงศัตรูพืช ในกรณีที่เกิดโรคและแมลงศัตรูพืชระบาด เป็นเนื้องอกว้างขวาง มักจะส่งผลดึงพื้นที่ทดสอบด้วย เพราะการควบคุมศัตรูพืชในแปลงทดลองจะไม่เป็นผลสำเร็จ ถ้าพื้นที่บริเวณรอบ ๆ ไม่ได้มีการควบคุมศัตรูพืชควบคู่กันไป

3. อุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ก. แรงงาน นอกจากแปลงทดลองแล้ว เกษตรกรยังคงใช้แรงงานในพื้นที่ของตนเองที่ไม่ได้เข้าร่วมกับโครงการด้วย ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในช่วงที่มีการใช้แรงงานสูงทั้งในแปลงที่ทดสอบกับโครงการ และในแปลงเกษตรกรเอง เกษตรกรมักจะใช้แรงงานในแปลงของตนเองก่อน แล้วจึงมาปฏิบัติงานในแปลงทดสอบในภายหลัง ซึ่งอาจทำให้งานทดสอบระบบการปลูกพืชล่าช้าและเสียหาย

ข. ภาระค่าครองชีพ ปัญหานี้จะมีกับพืชที่ก่อนข้างใหม่ต่อเกษตรกร และไม่มีตลาดที่คืนในบริเวณนี้มาก่อนหนอหนึ่งปี ไปจากปัญหาการตลาดที่เกษตรกรพบโดยทั่ว ๆ ไป

ค. การถือครองที่ดิน การที่เกษตรกรเช่าที่ดิน เพื่อการเพาะปลูก และไม่มีสิทธิในที่ดินตลอดไป ทำให้ไม่สามารถร่วมงานทดสอบระบบการปลูกพืชอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นปัญหานี้ที่ประสบในการทดสอบในปี 2518/2519

4. อุปสรรคเกี่ยวกับการจัดการ

การจัดการชลประทานโดยเฉพาะกำนันการส่งน้ำในปัจจุบัน กำหนดความสภาพการใช้ที่ดินของเกษตรกร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่เก็บเกี่ยวข้าว น้ำดื่มปลายเดือน

พฤษจิกายนถึงเดือนธันวาคม โครงการชลประทานจึงหยุดการส่งน้ำซึ่งกราวในช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นปัญหาต่อการทดสอบและระบบการปลูกพืชในระยะน้อยมาก เพราะช่วงที่กำลังปลูกพืชที่สองหลังจากข้าว โดยเฉพาะบีบลอกการปลูกยาสูบและกระเทียมซึ่งมี - กำหนดการปลูกประมาณกลางเดือนพฤษจิกายน นอกจากการหยุดส่งน้ำ เนื่องจากการซอมแซมอาคารส่งน้ำในโครงการชลประทานซึ่งคงทำทุกปีเป็นอุปสรรคต่อการปลูกพืชที่ 3 มาก ซึ่งในปี 2518/2519 มีผลทำให้เก็บเกี่ยวพืชบางพืชไม่ได้ และในปี 2519/2520 โครงการชลประทานได้หยุดส่งน้ำเป็นเวลาถึง 6 สัปดาห์ ระหว่างกลางเดือนพฤษจิกายน ถึงปลายเดือนมิถุนายน ซึ่งมีผลต่อการทดสอบพืชที่สามในฤดูร้อนมาก

สรุป

งานทดสอบระบบการปลูกพืชทดลองปี ใหม่ที่เกษตรกรของโครงการศูนย์ฯ วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทาง เกษตร คณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ได้เริ่มในฤดูปี 2518 จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัสดุประสงค์ เพื่อประเมินผลกระทบการปลูกพืชและหาอุปสรรค ของระบบการปลูกพืช ภายใต้การจัดการของเกษตรกร โครงการได้เก็บข้อมูลมาทาง แบบฟอร์ม แลเห็นน้ำหนาแน่น กลับสั่นกลาง ซึ่งอยู่บนนิ่นที่สำคัญ 2 ชนิด บริเวณที่ราบลุ่ม เชียงใหม่ ในปี 2519/2520 มีเกษตรกรที่เข้าร่วมงานทดสอบห้องน้ำ 26 ราย และระบบที่ทำการทดสอบมี 4 ระบบ ก่อ ชาว - ตัวลิสง - มะเชือเทศ, ชาว - ตัวเหลือง - ผักกาดขาว, ชาว - ยาสูบ - ตัวลิสง และ ชาว - กระเทียม - ชาวโพ一颗หวาน งานทดสอบนี้ได้รวมถึงการประเมินผลในเบ็ดผลิต เศรษฐศาสตร์ และการจัดการด้าน ฯ ครอบคลุมการปลูกพืช และจะได้ดำเนินการต่อไป เพื่อไปปรับปรุงการจัดระบบการปลูกพืชต่อไป.

ເອກສາງອານຸມົງ

1. Dent, F.J. and Manu Omakupt (1966). Soil Series Survey of the MERS Chiang Mai Study Area. Soil Survey Division, Land Development Department.
2. Tongsiri, B, P. Lerthamrab and A.R. Thodey (1975). Agro-Economic Characteristics of the Chiang Mai Valley 1972-1973. Agr. Econ. Report No. 5, Multiple Cropping Project, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University.

ตารางที่ 1 แหล่งนำที่ใช้ในการเพาะปลูกในหมู่บ้านหารแก้ว เมืองและลันกลาง

แหล่งนำ	จำนวนครัวเรือน %
1. โครงการชลประทาน	53.9
2. แหล่งนำธรรมชาติ (คูคลองและหนอง)	13.2
3. นำปืน	1.0
1 + 3	16.8
1 + 2	9.0
2 + 3	2.4
1 + 2 + 3	3.7

ที่มา : ศูนย์วิจัยทางสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รูปที่ 1 ระบบการปลูกพืชที่ทำการทดสอบพืชที่เกษตรกรในหมู่บ้านหาราก้า และแม่กุง
ปี 2518-2520

ระบบ	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค
1.	ถั่วอิสิง		มะเขือเทศ						ข้าว			
2.	ยาสูบ		ผักกาดขาว						ข้าว			
3.	ถั่วเหลือง		กลั่นปีลี						ข้าว			
4.	มะเขือเทศ			ข้าว					ข้าว			
5.	ถั่วเหลือง		ผักกาดขาว						ข้าว			
6.	ถั่วอิสิง		มะเขือเทศ						ข้าว			
7.	ยาสูบ		ถั่วอิสิง						ข้าว			

ระบบที่ 1,2,3,4 ทดสอบในปี 2518/2519

ระบบที่ 1,5,6,7 ทดสอบในปี 2519/2520

ตารางที่ 2 ผลผลิตเนื้อของพืชในระบบต่าง ๆ ที่ทำการทดสอบในหมู่บ้านหารแก้ว แม่กุง
และสันกลาง ปี 2518/2519

ระบบ	ชนิดพืช	พื้นที่	ผลผลิตเฉลี่ย	จำนวน	หมายเหตุ
			กก./ไร่		
1	ข้าว	กข.1	768	22	
	ถั่วลิสง	ไทนาน 6	387 *	8	
	มะเขือเทศ	แอด 22	1086	3	
2	ข้าว	กข.1	768	22	
	ยาสูบ	โโคเกอร์ 258	1621.2	5	
	ผักกาดขาว	เทียนสิน	-	1	ขาดน้ำ
3	ข้าว	กข.1	768	22	
	ถั่วเหลือง	สจ.2	219	10	
	กลั่นบ่อ	พื้นที่เบา	66	1	ขาดน้ำ
4	ข้าว	กข.1	768	22	
	มะเขือเทศ	แอด 22	1650	5	
	ข้าว	กข.1	203	3	ขาดน้ำ
คงเดิม	ข้าว	เหนียวสันปาทอง 564		6	
	ยาสูบ	โโคเกอร์ 258	2196	5	
คงเดิม	ข้าว	เหนียวสันปาทอง 564		6	
	ถั่วเหลือง	สจ.2	231	6	
คงเดิม	ข้าว	เหนียวสันปาทอง 564		6	
	พ稷	สิงคโปร์	311	3	

* นำหนักถั่วลิสงยังไม่ได้กระทะเปลือก

ตารางที่ 3 จำนวนเกษตรกรและผลผลิตเนลี้ยของชาวในแปลงเกษตรกรที่ร่วมทดสอบ
ระบบการปลูกพืชในหมู่บ้านหารแก้ว และแม่กุง ปี 2519/2520

รายการบัญชี	หมู่บ้านหารแก้ว		บ้านแม่กุงและสันคลาง	
	จำนวนเกษตรกร	ผลผลิตชาวากก./ไร	จำนวนเกษตรกร	ผลผลิตชาวากก./ไร
ชาว-ถัวลิสัง-มะเขือเทศ	3	762	4	971
ชาว-ถัวเหลือง-ผักกาดขาว	2	924	4	782
ชาว-ยาสูบ-ถัวลิสัง	4	834	3	871
ชาว-กระเทียม-ชาวโพค-	3	1063	3	874
หวาน				

ตารางที่ 4 สมบัติทางประการของดินก่อนปลูกชาวโภคเนลี้ยของพื้นที่ทำการทดสอบ ปี 2519/
2520

สถานที่	จำนวนแปลง	pH	Organic Matter %	Avail.P	Exch.K	Textural
				(ppm.)	(ppm.)	Class
หารแก้ว	12	5.7 (5.3-6.1)	1.74 (0.8-2.3)	46.5 (8-182)	44.3 (19.74)	Clay loam
แม่กุง	14	6.5 (5.4-7.5)	1.65 (0.8-2.3)	46.3 (7-260)	40.7 (14-180)	Sandy clay loam

() ช่วงผันแปรของค่าเหล่านี้ในแปลงทดสอบของเกษตรกร

ตารางที่ 5 อายุพิช ผลผลิตเฉลี่ยของข้าวในระบบพืชทั่ว ๆ ที่ทำการทดลองในหมู่บ้าน
หารแก้วແຈະແມກุง ปี 2519/2520

บ้านหารแก้ว					
ชื่อเกษตรกร	ระบบ	อายุกشا	อายุพิช*	ผลผลิต	
		(วัน)	(วัน)	กก./ไร่	
ศิริ	สุนันทา	1	24	104	850
วงศ์	วิริยะ	1	24	106	661
นิมิต	เจียงหมุน	1	24	105	777
บ้านแก้ว	บุญมีนแก้ว	2	25	111	1081
บ้านแก้ว	กันโพธิ	2	26	104	766
บ้านแก้ว	กันธิ	3	27	109	913
ทองมีนแก้ว	คำโภน	3	22	101	787
บ้านแก้ว	จันทะนัง	3	22	105	966
แสงฟ้า	โนชา	3	27	107	672
ศิริ	คงเสาร์	4	25	109	808
ศิริ	คันໂซ	4	27	111	1333
สม	มีชนะ	4	25	110	1050
เฉลี่ย		25	107	888	

ระบบที่ 1 ข้าว-ถั่วลิสง-มะเขือเทศ

ระบบที่ 2 ข้าว-ถั่วเหลือง-ผักกาดขาว

ระบบที่ 3 ข้าว-ยาสูบ-ถั่วลิสง

ระบบที่ 4 ข้าว-กระเทียม-ข้าวโพดหวาน

*วันหลังมีก่ำ

ตารางที่ 5 (ก)

บ้านแม่กุ้งและสันกลาง					
ชื่อเกษตรกร		ระบบปลูก	อายุกล้า	อายุพืช *	ผลผลิต กก./ไร่
(วัน)	(วัน)				
ทอง	คำภิระ	1	28	101	1092
วรรณ	ยาวิลาส	1	30	109	966
ศรี	จันทร์เป็ง	1	31	98	945
อินคำ	คำภิระ	1	23	105	882
พองกี	ศรีนันทา	2	29	96	819
ปวง	ใบกลวย	2	28	115	619
แสน	พากำ	2	19	110	934
ชาย	เสารถย	2	26	103	756
จัน	บุญทัน	3	28	107	756
พินกร	เชียงบุญ	3	25	100	1050
ทอง	อุปละ	3	25	105	808
สุทธิ์	เรือนหี	4	22	108	892
บัน	ยาวิลาส	4	25	101	861
อ่อน	ขัญชิ	4	26	106	871
เฉลี่ย			26	105	875
ระบบที่ 1	ข้าว-ถั่วลิสง-มะเขือเทศ	ระบบที่ 2	ข้าว-ถั่วเหลือง-ผักกาดขาว		
ระบบที่ 3	ข้าว-ยาสูบ-ถั่วลิสง	ระบบที่ 4	ข้าว-กระเทียม-ข้าวโพดหวาน		

* วันหลังปักค่า

ตารางที่ 6 อายุพืช ผลผลิตของพืชที่ปลูกตามหลังข้าวในระบบต่าง ๆ ที่ทำการทดลองในหมู่บ้าน
หารแก้วและแม่กุ้ง ในปี 2519/2520

ชื่อเกษตรกร	พืชที่ปลูก	ขนาดหารแก้ว			ผลผลิต กก./ไร่
		อายุกล้า (วัน)	อายุพืช (วัน)	ผลผลิต	
ศิริ ศุนัณทา	ถั่วลิสง	-	117	564 *	
วิริยะ	ถั่วลิสง	-	114	311 *	
เชียงหมุด	ถั่วลิสง	-	117	372 *	
บุญมีนแก้ว	ถั่วเหลือง	-	118	190	
กันโซ	ถั่วเหลือง	-	101	138	
กันธิ	ยาสูบ	-	91	2598	
คำโยน	ยาสูบ	35	96	2199	
จันตะนัง	ยาสูบ	35	86	2192	
โนชา	ยาสูบ	35	75	2562	
ดวงเสาร์	กระเทียม	-	105	779	
คันโซ	กระเทียม	-	115	1854	
ปันชนะ	กระเทียม	-	109	1814	

* น.น ของถั่วลิสงยังไม่รำ夷เปลือก

อายุพืช เป็นวันหลังหยอก เมล็ดหรือยาวยากล้า

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลแม่กุ้งและสันนิสาด					
ชื่อเกษตรกร	พืชที่ปลูก	อายุกล้า	อายุพืช	ผลผลิต	
		(วัน)	(วัน)	กก./ไร่	
ทอง	คำภีระ	ถัวลิสง	-	118	390*
วรรณ	ยาวยาส	ถัวลิสง	-	112	462*
ศรี	จันทร์เบ็ง	ถัวลิสง	-	110	254*
อนคำ	คำภีระ	ถัวลิสง	-	125	386*
ทองคำ	ศรีนันทา	ถัวเหลือง	-	107	223
ปวง	ใบกลวย	ถัวเหลือง	-	94	153
แสน	พากคำ	ถัวเหลือง	-	110	135
ชาย	เสาร์คุย	ถัวเหลือง	-	106	100
จัน	บุญพัน	ยาสูบ	30	92	1664
ทินกร	เจียงบุญ	ยาสูบ	30	98	1680
ทอง	อุป lokale	ยาสูบ	30	99	1554
สุทัศน์	เรือนทวี	กระเทียม	-	108	1513
บัน	ยาวยาส	กระเทียม	-	99	1447
สอน	ขัยบุษี	กระเทียม	-	110	826

*น.น. ของถัวลิสงยังไม่กระทะเทาะเปลือก

อายุพืชเป็นวันหลังหยุดคิดหนึ่งเดือนแล้ว

ตารางที่ 7 อายุพืช ผลผลิตโภคภัณฑ์ของพืชที่ปลูกตามหลังช้า ในระบบต่าง ๆ ที่ทำการ
ทดสอบในพืชบานหารากว และแมลงในปี 2519/2520

ข้อพิจารณา	บานหารากว			บานแมลงและสัตว์		
	จำนวน	อายุพืช	ผลผลิต	จำนวน	อายุพืช	ผลผลิต
	เกษตรกร	(วัน)	กก./ไร่	เกษตรกร	(วัน)	กก./ไร่
ผู้ผลิต	3	116	415 * (46)	4	116	373 * (41)
ชาวเหลือง	2	109	164	4	104	152
ยาสูบ	4	92	2387	3	96	1632
กระเทียม	3	110	1482	3	106	1262

* ผลผลิตของผู้ผลิตยังไม่แก้ไขเบื้องต้น () ผลผลิตชาวเหลือง ลัง/ไร่